

הוא, הומוסקסואל, מספר על הרגע שבו גילה את נטייתו, על מילחמתו בה והפחד ממנה, על נישואיו לאשה, על טיב יחסיו עם גברים בתקופות שונות של חייו, ועל אימת המחלה שנפלה על הקהילה

"ידעתי שאני נמשך לגברים ומצאתי אותם, אבל זה היה מין מגע מאוד חפז, עם המון פחד והסת"גויזת"

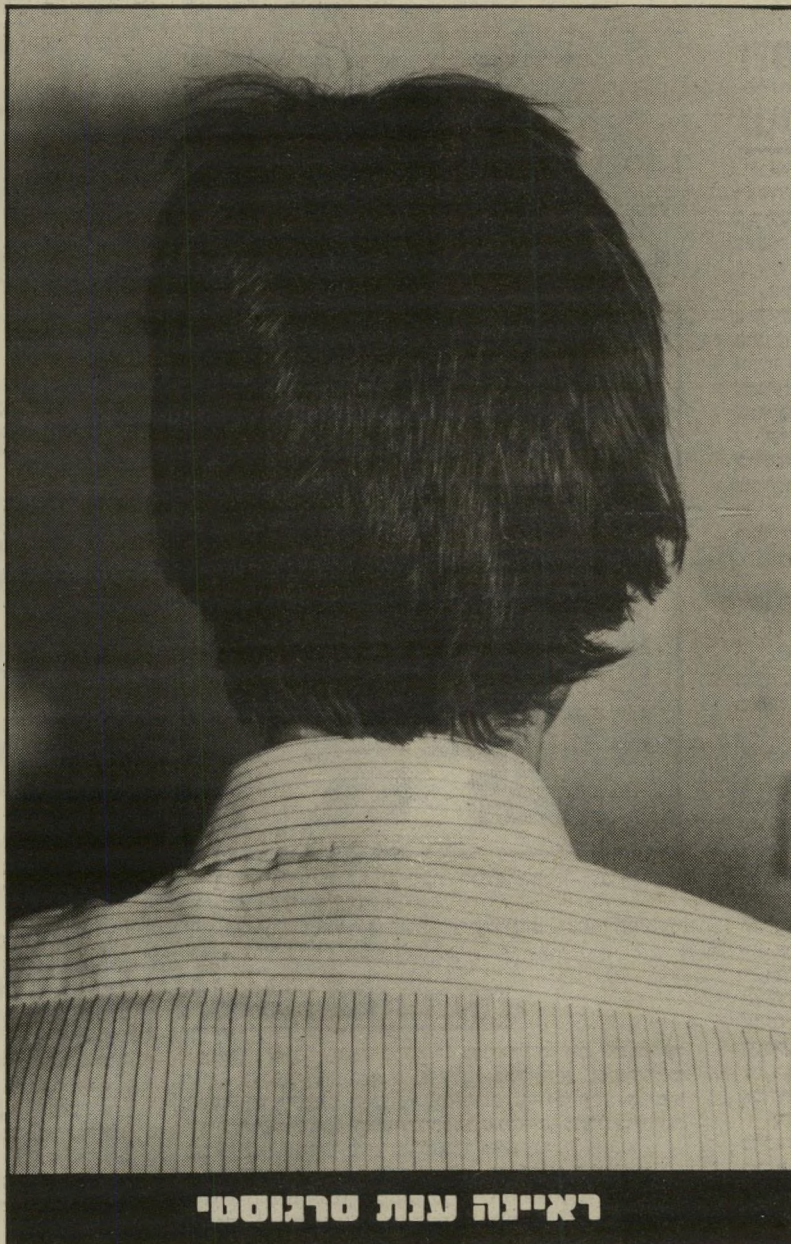
"אני לא הולך להיבדק, מעולם לא נבדקתי אם יש לי איידס, כי אני שונא שאומרים לי: אין לך, אבל..."

"בפעם הראשונה שהתאהבתי חזק בגבר לא יכולתי לעמוד בזה, ואז פניתי לפסיכיאטר לבקש עזרה"

"אני טיפלתי במיקרה הראשון של האיידס שהיה בארץ, בחוד שנפטר. הוא היה חבר ממש טוב"

"היחה הקלה רבה אחרי שיצאתי מהחיקוה שאני אצא מזה"

"כשגיליתי שאני הומוסקסואל, המילה לא הופיעה במילון. ואני לא צוחק. זה היה בסוף שנות ה'40"

ראיינה ענת סרגוסטי

מתאונות דרכים מחתים

יותר מאשר מאיידס!

המגנים שילדיהם הומוסקסואלים, מגיבים בכל מיני צורות שונות ומשונות. לקו הלבן, המרכז לעזרה טלפונית, המופעל על-ידי האגודה לשמירת זכויות ההומוסקסואלים, מגיעות קריאות-טלפון שונות של ילדים, שהוריהם השליכו אותם מהבית. כשגילו את נטיותיהם המיניות, או קריאות-טלפון של הורים מודאגים, שאינם יודעים כיצד לנהוג בילדיהם. הוא, העובד בהתנדבות בקו הלבן, מספר כי מן השאלות הנשאלות בטלפון עולה בורות מדהימה, וכי הדבר נובע מחוסר הסברה מתאימה. הוא שולל כל

אם כי לא כאחד שמבליט את העדפתו המינית ומודיע עליה בכל מקום. גם במיקרה זה הוא שונה מן הממוצע. בדרך-כלל, אצל זוגות נשואים, כשמתגלה שהבעל הוא הומוסקסואל, הגירושין ממהרים לבוא. והם מלווים במריבות קולניות ובסערה. בניגוד לרבים אחרים, הוא פתוח, ומדבר על עצמו בחופשיות. לעיתים מדהימה. הבעיה הרצינית ביותר של הומוסקסואל היא ההתמודדות עם הסביבה. בעיקר החשיפה לפני המישפחה וההורים. הורים

אז לא ידעו מה זה הומוסקסואל. לפחות לא דיברו על זה. לא היה לו עם מי להתייעץ. לא היה מי שיסביר לו שזה קיים וכי עליו להשלים עם זה ולהמשיך לחיות עם זה. אנשי-מיקצוע, שניסו לעזור לאנשים כאלה, המליצו לפניהם להתחתן. מתוך תיקווה שבמשך הזמן תיעלם הנטייה השונה הזאת. הוא אומנם התחתן והוליד ילדים, אך נטייתו לא השתנתה. במשך כל שנות נישואיו המשיך לקיים יחסי-מין גם עם גברים. אחרי שילדיו גדלו, נפרד מאשתו, התגרש ועבר לחיות כהומוסקסואל מוצהר,

וא ביקש להתראיין בעילום שם. לא מפני שאיכפת לו על עצמו, לא מפני שהוא חי בארון, בוודאי לא מפני שהוא מוחד. הוא עשה זאת רק כדי להגן על כבודם ופרטיותם של האנשים הקרובים והחשובים לו, כדי שהם לא יפגעו. מפני שאולי להם איכפת. קשה לומר שהוא הומוסקסואל ממוצע, לא בארץ ואולי גם לא בחוץ-לארץ. הוא אומנם גילה, כמו הרבה אחרים, שהוא שונה, כבר כשהיה בשנות העשרה המוקדמות שלו, אך אז, לפני 30 שנה, היה המצב שונה לגמרי.